

ובוודאי לא על חגם זאת, ובוודאי מה שאין מניחין את כבודם ליכב בשבת בשלש סעודות, בוודאי זה גרם חטאי, מחמת שכבודם מוקשרים בי בזהבה, אבל לזאת בקשהי מכבודם הרמה שמני תראו, וכן חששו להיות שכלבול המזין שלי שקשה עלי במית ואני מקבל בזהבה מאת הש"י בדרך הוא, ואומר בלבי שבוודאי אין אני ראוי לכך, והעיקר רחמנא נכח בעי והכנעה ושפלות בלבן, ותמיד ידן הש"י לבק חוב וחבירו לכ"ו, והלנושים מושכים ידיהם מן מלות שמגיעים לקטנות, ומחמת שכנינים ידיו עלי חזקן ונלער חקלה, הכ"ר האים העלוב המונח תחת כפות רגלי הלדיקים, אלימלך ברא"ל ולה"ה:

ולבולם אשר אזנים וברורים בעמידת הש"ת, אחי קידה ומלפני לש"תם בנ"ע הם ינחיו אותי להם.

כת"ב בכפר מבחנים קדושים [הגרפה מהד"ק הצעש"ט זילן, וז"ל ב"ה יום א' שלח מקל"ה פה פרשעווארסק, לכ"ק ארומור לייע לו דומי חתלה וכו' מור אלימלך טריוענסק שליט"א, הפילין קבלתי וזהבתי ואין בהם שום גניעה קלה וכלי שום פסול ח"ו, ובשרים הם ע"ש דין, אבל לדעתי הק' כזהב כ"ק ארומור י"ג, רוצה עבוד נכדו היקר כ"י לדעתי אינם שווים כי הללתי במו וראיתי בהם כי לא אדם שלם כחנם וכעת הבחירה ה"י הישב מחשבת פינול ר"ל, ור"ל, והש"ת יאיר עיניו במאור סודתו לראות בה את הכל, דברי הלמודו הק' אברהם משה בן לפודה סופר בת"ס בפה ק"ק ה"ל, שולח ע"י מוכ"ו זוג מפילין כחובה שלי עכ"ל:

ואגב אחשוב מ"ש מדבר ע"ש ויקהל משה את כל עדת ב"י, דהנה ראיתי בסי' אחר מהפלאה ז"ל שהלדיק לוקח בעולם העליון כשעיר לא נולד, כל הקדושות והמדרגות והסודות של כל חסדיו, וכשנאלו לעודיו הלדיק והחסידים, והוא נעשה רבי והחסידים באים אליו [כי כל שגשג נשמה נאמן לשירש, שהולכת אל הלדיק בהיתה עמי ביחד עוד בעולם העליון, וכמציא בעולם אלימלך פ' ובי יאמר חזק חזק מעולם העליון] אינו נותן להם הלדיק בחורב כל הקדושות והמדרגות והסודות שלקח מאת ע"כ, וז"ש כ"ן ויקהל משה את כל עדת ב"י עד"ה אלהות דע"ת כחובא בשפדים שמה הקהל כל הדעת של ב"י עוד כשהי' בעולם העליון ואח"כ נשכחו לעולם הזה והם באים אליו בחורב חסידים ואלהי' אליהם ז"ה חסד לזה ד' שהחזיר להם כל החסות והקדושות והמדרגות, והכן:

ואגב אחשוב מ"ש עוד בשעת הבחירה, על מה שא"ל בשבת בחפלה ויום השכונת משבת ואומר מומור שיר ליום השבת, פ"י ביום השכונת בשלמו הוא משבת ואומר מומור שיר ליום השבת, ע"כ, וז"ל להביא רא"י מהזכר חדש י"ז ע"כ, וז"ל מומור ש"י ליום השבת אחר ר' יהודה אין כך שבת וקילים לפני הקב"ה כמו שכתו של שנת העליונים והחסידים כולם משבחים לו כהנה, ואפילו יומם של שבת מיום משבת כי ה"ה מומור ש"י ליום השבת, ע"כ, ופ"י שמונה על שנתה שבו ית"י המנוחה ולא ביום אחר, ובמו שא"ל מקודם לכן חפלה ע"ה ליום המנוחה שוב קהל ליום השבת, וע"י מסיים לפיכך ישארו ויברכו לא"ל כל ילודיו, שבת יתנו לאל וגו', המנחיל מנוחה לעמו ישראל בן' ביום שבת קודם שכתו שהיום ישמח וגמ"ח לאל כן ישמחו כל הילודים וז"ל י"ב א' רא"י שום המקודם רוצה בקדושתו וסודו בן מדרש, ויחיד במדרש דמלאכה המשכן נמר בכ"ה נכסלו אלא שהמזין הקב"ה נהקזה ער ניסן שולר בו יחק ואמר הקב"ה עלי לשלם לכסליו ושילם לו חובת בית חשמונאי ע"כ, אלמא שיום המקודם

המקורש רולה בקרובתו וע"ז שילס לו הקב"ה חנוכה בית חמונאי שלא יתרעם.
והבן :

וּנְהוּזוּר להרה"ק הרבי ר'א ז"ל, כתוב בספר פרי לדיק מהרה"ק הרבי ר' לרוק
הבן מלובלין ז"ל, פ' תולדות פ' נעבור חזקך נפשי בטרם אמות
באמה"ד ז"ל, והנה האדם גם כהיה: חי בנוף יכול לראות עלמו כאלו נפשו מוכנת
ללאת מגופו מיד ואז יסולק ממנו כל מחשבות הגשמות, ויבין לבו רק להבין עלמו
לילך לעולם הנשמות, ומי ששכח מחמת שבאמת נדמה לו כמו שנפטר מן העולם זה
עושה תשובה בחלית השלימות, ובמ"ש מנן הרב רבינו אלימלך זוקל"ה, שאלוהו
מה לזה אביו לפני מותו והשיב שכל ימיו ה' מלוה לפני מותו שהחזיק עלמו כל ימיו
כנוטה למות, ושהוא מוכן לילך לעולם הנשמות, עכ"ל, [א"ה עיין במ"א מה שכ' על פ'
ויקרבנו ימי ישראל למות].

כתוב בס' קהלת משה מהרה"ק הרבי ר' משה מקאזניץ ז"ל, פ' שמוח פסוק וביי
פרו וישראל באמה"ד ז"ל עפ"י דרכו של הרה"ק מו"ה אלימלך זללה"ה,
שפירש תיבת פרו מלשון פירות שהיו עושין פירות בהקדושה, וכו' וע"ש מה שפירש דבריו
הקדושים, וי"ע, כ' בס' מעשה לדיקים כו' ז"ל, אמר הרה"ק מהר"ר אלימלך ז"ל,
ההנאה בעבודה סכנה גדולה מאד, וע"ש מעשה נפלא ע"ז :

כתוב בספר אור לשמים פ' קה"פ ונשדס יה"י לבס, ז"ל דהנה באדמו"ר מרנא
ורבנא מוהר"א זוקל"ה פ' הכחוב בשרהי לרק בקהל רב, וגו', דהיינו כשבאים
אנשים להלדיק ומבקשים ממנו האגשים איזה ענינים שיושעו, והלדיק מבטיח אותם
כן, ואח"כ הלדיק עושה זה שלו ומבקש מהש"ת יה"ר שיקיים דיבורי שהבטחתי
להאגשים ויחקדש שמך הגדול, וז"פ בשרהי לרק בקהל רב דהיינו שאני מנשר טיבות
וישועות לישראל ואעפ"כ הגם שפתי לא אכלא איני נמנע מלרקש מאהך הש"ת שתקיים
דיבורי אשר הבטחתי לעמך ישראל, ד' אתה גמל כוונתי שיחפרכם אלקיך ויחקדש
שמך בעולם, עכ"ד :

עו"ש פ' פנחס פ' פנחס בן אליעזר, באמה"ד ז"ל, כאשר שמעתי בשם כהר"ר
מרנא ורבנא מוהר"א זללה"ה, שפ"י הודו לדי' כי טיב, פ"י שטוב מאד
להודות לפני ית"ש, כל"ח וע"ז מביא חסדים לעולם, עכ"ד :

עו"ש פ' נצבים פ' ושכ ד"א אח שבוחך ז"ל, נ"ל עפ"י מה שש עהי מבאדמו"ר
מוהר"י זללה"ה ששמע מרבו הרב אלקי מוהר"ר זללה"ה, שבדורינו גוים
נקראים ב"ח והש"ת נ"ה ברוב רחמי מקבל אותנו בתשובה אבל לאדם הוא מר
בחילת ההשוכה כי מחללת עם יראה אבל הקב"ה נוצן אח"כ לאדם אהבה ושמחה
שיה"י וגילו ברעדה, עכ"ל :

עו"ש פ' וישלח פ' וישא עיניו וירא את הנשים ז"ל, ונ"ל עפ"י מה ששמעתי בשם
באדמו"ר מרנא ורבנא מוהר"א זללה"ה ע"פ שש האחד גרשום ושם השני
אליעזר, והקשה לכאורה ה"י לראשון לקרות בשם אליעזר כי אלקי אבי בעזרי, ופ"י כי
ה"י למשה רבינו גילוי שכנה וה"י דבוק בהש"ת מאד ואח"כ כשהוליד בן ה"י המזה
בעיניו היאך יוכל זאת להיות שמי שיש לו גילוי שכנתו ית"ש יה"י לו עדיין גשמות
כזה ולזה קרא הראשון בשם גרשון כי גר הייתי ושאינו הולך בדרך האמת ורק
שנדמה לו שיש לו גילוי שכנה ואח"כ כשראה שיש לו דביקות הנורא ב"ה ית"ר ויזכר
וגילו

וגילוי שכינתו ית' ואעפ"כ הוליד אח"כ בן, לזה קרא שם השני אליעזר כי חלקי אבי בעזרי דהיינו שזה רלון הבורא ב"ה וטמן זאת להלדיק לעבדות שלו, עכ"ד :

כ' בס' משמרת איחמר פ' וישב וז"ל, וכמו שא"ל אדמו"ר נ"ע, [הוא הרה"ק מלובלין ז"ל] על מה ששאלתי בענין חלום קורא בהורה, וא"ל שיש בקבלה מהרה"ק החסיד מו"ה אלימלך נ"ע שזה לא נאמר אלא לאלו שהם רחוקים מהתורה, אבל לא לאלו שהם קרובים להתורה, ושאלתי אותו מאמר חז"ל ברכות דף נ"ד, מי וכו', וגפשו ענומה וכו', וא"ל שזה אינו כ"א למי שנפש ענומה והוא במרה שחורה הוא לריך לפתרון אבל לא נאמר זאת אלא לאלו שהם שמחים ונעוטים בד' שאין נפשו ענומה עכ"ל :
כ' בספר חור החכמה מהרב הק' מלובלין ז"ל, דף י' ע"ב, וז"ל גם כתב לי הרב הג"ל שאמר שהעיקר לבטל כל הרלוות הגשמיות אפילו בעבודת ד' לא יבחר בעבודה זו דווקא אלא כל העבדות יהי' שזה לשניו כרלון השי"ת, ואמר בשם רבו הק' נועם אלימלך זללה"ה כי אדם לריך להיות כמו כלי שכל מה שירלה הבעה"ב לשפך בו יקבל הכל הן יין או חומץ, וגמר רבינו הק' זללה"ה ראו כי אמרתי לכם שד"ת האמת עכ"ל :

כ' בס' זכרון זאת, [מהרה"ק הג"ל], פ' לך פ' אמרי נא אחוהי את באמה"ד וז"ל, דהנה שמעתי אומרים בשם הרבי ר' מלך שיח' לאוי"ט ע"פ מהאוכל ילא מאכל, מנה שהאדם אוכל עיי' ילא מאכל והבנתי הדבר וכו' ע"פ :

עו"ש פ' תולדות פ' ויחפור ילחק באמה"ד וז"ל, כי אין טיפה יורדת וכו', עד שטיפים טולות וכו', ושמעתי מהרבי שיח', [הוא הרה"ק הרבי ר"א, כי במ"א ג"כ מביא בלשון זה ואמר ושמעתי מפי רבי שאמר בשם אחיו הרבי ר' זושא] הוא ד' ורחימן, עכ"ל :

עו"ש לפורים פ' ובגל"ל וכו' עשה, באמה"ד וז"ל, וארגמן, גם בענין רוחניות יכול לפעול שיהיו לדיקים ומרבה לקדושתו יתברך, המרומו ברי"ת ארגמן, בן שמועתי ממורי על ארגמן, עכ"ל :

מאחיו הרה"ק הרבי ר' זושא זללה"ה, כתוב בספר קהלת משה דף ל"ח ע"ב, באמה"ד וז"ל, וכמו שאמר הרה"ק הרבי ר' זושא ז"ל, שהבחורים וגערים בחילת העבדות הוא כמו לילי החורף, שעה גשם ושעה שלג ושעה זך ונהיר, עכ"ל :
עו"ש דף פ"ב פסוק ויהי באמה"ד וז"ל, ויבואר עפ"י דברי אדמו"ר הרה"ק מוהר"א זללה"ה, שהאדם בעיה"ו מוכרח לחקן במעשיו הטובים כל הג' טולמות, דהיינו עשי' ילירה בריאה, עכ"ל :

עוד כתוב שם תלמידו הקדים ה"ה הרה"ק מוהר"ר משה מפרשטשווארסק זללה"ה, וז"ל, אמר כי, שבת"י גימטריא כ"ז היות נגד כ"ב אותיות התורה, וכו' אותיות, מנלסך הכטולים עכ"ל :

עו"ש בשם אחיו הרה"ק הרבי ר' זושא זללה"ה, פרשת האינו בתחילתו באמה"ד וז"ל, בן הרוח הוא לשבר ולרחות כל הטעון נוכחין כמ"ש הרה"ק הרבי ר' זושא זללה"ה, רוח סערה עושה דברו כג"ל לראות החילונים, עכ"ל :

עו"ש פרשת ויקהל בתחילתו וז"ל, ויקהל משה וכו', יבואר בהקדם בשם אדמו"ר הרה"ק מוהר"ר אלימלך זללה"ה, על מה שאמרו חז"ל בלה שעיני יפוח כל משה אין לריך בדיקה, בלה רוחו לכנס"י והעינים רחו ללדיקי הדור שהם עיני הערה, כנורט, וז"ש בלה שעיני יפוח כלומר דור שהלדיקים שכתובו הם יפים בעיני המקום ב"ה

ג"ה. כל גופה ר"ל כל אנשי דורס אין לריכים נדיקה במעשיהם מפני שהם מופרים עליהם, עכ"ל:

עו"ש פרשת ואתחנן פסוק כי מי גוי גדול, באמה"ד וו"ל, וכמו שפירש ארומ"ר הרה"ק מוהר"ח זללה"ה, מה שאמרו חז"ל אל תהיו כעצדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא כוונתו, שלא על מנת לקבל פרס ר"ל שלא יהיו במהרה"ק אוחזין שאינם משיגין חלקותו יתברך בזה העולם והם מקוים לחקות פרס בעוה"ב, אך הו"ו מלוחן בני עלי' המשיגים מענוג העליון מעין עוה"ב בעבורהם בזה העולם ואינם מקוים עוד לשום חקות פרס לעוה"ב, כי נראה להם די במענוג עבודתם אותו יתברך בזה העולם עכ"ל:

כתוב בספר דודאים נשדה, פרשת מלורע פסוק זאת חיי' תורת המלורע, באמה"ד וו"ל, פ"ר ששמעתי בשם ארומ"ר המנוח הלויק המפורסם מוהר"ר אלימלך זללה"ה, מ"ן ושכר יזיר, ופ"ר לשון זר שהוא לשון כתר, ר"ל לפעמים ע"י שתי' יין ושכר עושה נזר וכתר להשי"ת שמכ"י' לי לעבודת הבורא, עכ"ל:

כתוב בספר משענת משה דף כ"א ע"א, פסוק כחי ועולם ידי עשה לי את החיל הזה, וו"ל, בשם הרה"ק הרבי ר"א זל"ל, כי העשיר כוזב מחמת שהוא איש חיל גם עולם ידו מליחן לדקה ע"כ יש לו נומן הרבה, עכ"ל:

כתוב בספר אור לשמים, פרשת תלזה פסוק רבוע יהי' כפול, וו"ל, עפ"י מה שמעתי בשם הרב הגדול מוהר"ר זושא זללה"ה, שטיקל להיות שפל בעיניו, ונאם שתחזיק עלמך כוד יותר ויותר במידת קטנות, אני ערב לו שלא יטעה ח"ו א"ע, ונצ"ח החכמה וכו' דרך אמת וגבון נעבודת השי"ת עכ"ל:

כתוב בספר ג"מ שביל אמונה שביל ד' באמה"ד וו"ל, ובפרט בערבי נכוח ויו"ט שהם נקראים ערב שהם החשך של שנת ויו"ט כוי שיבא אח"כ יחרון האש מתוך החשך בהירות של שנת ויו"ט, אע"פ שאמר רבינו הקדוש מוהר"ר אלימלך שסימן שהי' לו שבוט בקדושה אם יש לו הארה עלומה נע"מ, זהו האמת, אבל לריך לזה הרבה כייצא דשמיא עכ"ל:

כ"י נס' ח"ש בלקיט' לפ' חולדות פי' כי הקרה ד"א לפני וו"ל, במד"ר אם לקרנך כך למחלך לא כ"ש, התכוון להזכיר לו טקידתו וזכות קרננו גם להעלותו במדרגה גבוהה, כמו שידוע המעשה אלל הרה"ק מוהר"א זללה"ה, בהלמדו הרב ר' יקותיאל ששנאו בפניו וא"ל אמרו לדיק כי טוב, כדי להעלותו להרה"ק הג"ל בכחי' גבוה מאד, וזה הבין ממנו יחזק שקול קיל יעקב, וכן הקרה בגמט' ש"י להאריך הברכה משי' עולמות עכ"ל:

ב"ה

מאמ"ז הרה"ק ר' מרדכי מסטאשוב זצ"ל,

פירוש על כ"ד צרופי מקוה.

בונות המוקה להחנא רבי ישמעאל כהן גדול כמבואר למטה, אמר ר' ישמעאל הוודע לשער קומתו של הקב"ה אהוב למעלה ונחמד למטה, וכל חפצו נעשה לו, והנה צירופי קומה הן כ"ד, וכן צירופי מקוה, כי אחיון דרין כמו אחיון דרין, וצירופי הוי"ה הם י"ב, וצירופי אה"י ג"כ י"ב ובין שניהם כ"ד וצירוף אה"י ג"כ כ"ה, וז"ל כי כל המדות העליונות הם זכר ונקבה יש מהם פשוטים ויש מהם מיוגים ע"כ לריך לעשות מהם מרכבות משולבות למוצג דין ורחמים כדי שיהי' יחוד שלם נמועלה ובמטה ולחבר את האוהל להיות אחד ולכן לריך טהרה כי אין יחוד בלי טהרה במקוה, וכל בר זוג לריך מקוה דילוי לעהדתו לפי כהן, ע"כ לריך לחלק כ"ד צירופי קומה לעשות מכל ד' זוגין משולבות מדבבה אחת, ויהי' בין כולם ו' מרכבות וכל מרכבה עולה חתקים שהיא שיטת מקוה גשמי מ' טאה חתקים לזין ולא לחנם נחנו רבוחינו ז"ל שיטת זה למקוה רק לפענן חכוי, ובשיטתו במקוה גשמי יכוין לטהר נשמתו במוי מקוה עליונה דהוא יחוד קוב"ה ושכינתו, נהפך נר"ן דילוי ע"ה צירוף ג' קטורין אלין, וע"כ נחלק ו' היכלות נגד ו' מעלות לבסא ג' ימיני וג' שמאלי רחז לזכר ולנקבה מקוה דילוי, והם שית אלפי שני הוי עלמא שרמזו בגמרא, אכן לפי יחבר בכל היכל מ' טאה גימטריא ר"מ והם משפחה ר"ס שאין גולם חסד מלין לדיקים ועם יחודו של גולם ד' אותיות הוי"ה בכל מרכבה ליו לדיקים ב"ה וכל הלדיקים שהם יודעים ליחד וללרק שם הוי"ה ב"ה הרי לכל מרכבה ליו לדיקים ועם יחודו של גולם ד' אותיות הוי"ה ב"ה ובוה נשלם אלף לכל מרכבה בעיגוליהון, ואח"כ לא יהי' עיגול עוד ולא חריצה ולא זריצה, ור"ס שנין אלין ישמרו בשלימות עד תכלום ו' אלפי שנין ובמשך אוהו הזמן ישחמשו אותן הלדיקים כגן עדן של מטה ומחמן עולים לאלף השביעי שנת השמטה יריון מדשן יכו' עין לא ראחה ורו' אמן סלה:

ועתה אכתוב סגולות.

ראשה שאינה יכולה למד, קח ג' אלמוגים או ד' וכחם לעפר ותן לה לשחות
בבוקר אליבא ריקנא ג' ימים:

ע"א קח לובן בילה נערב יחד עם י"ט ותשחה אליבא ריקנא:

ע"א קח כוזבין ותערבם עם דבש ופלפלין ותטננן ותאכל:

ע"עצור דם נדה, קח שרשים מן בעז ויבשל בחומץ חזק ויניח על טיבורה:

ע"עצור דם נדה, קח בילה ויבשל בחומץ עד שיחקשה ואח"כ קח הלובן בילה וישחק ותן
ג' ימים רלופים בכל יום לשחות:

כרמלעים. קח קליפה החלונה מאגוזים לחים ושרוף לעפר וישחה העפר או לאכול וילאו
החולעים:

לחש לחולעים שבמעיים ר"ל קודם יאמר.

רביעי העלה נזיר לו מיין לחש לעב"פ או מיין אן שפראך ואל איהם העלפין
רפואה שלימה עשה למען שמך הגדול הנכבד והנורא שנקרא עלינו, רבש"ע

איך שטיי אין קלאג אליין פין דיזען ווערמילין קליין ראש עשט מיר מיין ביין זייא
זעגטן שווארץ אדער רויט אדער געל אדער וויא וויא זעגטן זייא מוזין ליגין פאר מיר
טוט ראש דא וואר אין, גאטעס נאמן א"ס, תאמר ג"פ:

תפלה אחר כל לחש.

יהי רלון מלפניך ד' או"א שתשמור את פב"פ מכל פגעים רעים, אמן:

לחורי ראש, ליקח לחם חם אין או"ש הוילין דאס ווייכי ולשים בחוכו גיהירין מהשור
גשטויסין וויריך לנן אח"כ ישים לחם עם הגיהירטן בתוך התנור לאפות, אח"כ

יחמוך הלחם לב' חמיכות וישים על הקדקד ויושע:

לחורי ראש ושגשגן, ומרה שחורה, מתחילה לריך לפתוח אררין משני רגלים אונד דא
קנט:ליך אחר פרויא אררין:

ע"א קח נעגליך באבקים מלח אין לי שטייטין גאנץ גיט אין מיש עם או"ש מיש חמאה
בלא מלח ולמשוח על פטניליל צרויט ולהניח על מוח:

ע"א ליקח חרנגול שחור וליקח הליחה מחוטם החולה ולהניח בחוך פה החרנגול ולהניח
בתוך קדירה חדשה, ולקבוצ הקדירה עם החרנגול בחוך החדר של החולה:

ע"עצור דם מילה לפטע בילה מ' ויקח החלי קליפה בילה עם דם המטפטף
יהחילה ויעמיד אלל אש ומיר שתקרוש בחוך הקליפה לא יטפטף הדם:

כשהולך אדם בלילה ומתפחד כשיבוא לביתו יקח שולי בגדיו וינערם על הארץ
בדוק ומנוסה:

לחן לילך לפני השמים, אמור ג"פ אמחלאי ב"ת כ"ר נב"ו וג"פ נלכ"ת, במסכת ב"ב
[ג"ל ע"א] כ' אימיה של אנדהם אבינו ע"ה היחה שמה אמחלאי ב"ת

כרנב"ו ואימ' דרוד המלך ע"ה נלכ"ת, ובס' ש"ק מביא בשם ר' גדלי' שראה בס' סגולה
הרולה לכבוש שונאיו יזכיר ז"ס אמו של המן שנקראת אמחלאי בת עורבת"א [שם בנ"ב] ע"כ:

ישונא ילך ליוגר ויקח חרס חרס, אשר לא נעשה אמו שום דבר, ויקח אוחו
לביהכ"ס ביום כ' או ביום כ', ובששומע מהחין י"ח ברכות כל אויבי עמך

ישראל מהרה יכרתו, יאמר גם אויבי, ובשיאמרו הקהל ויהי בנוסע הארון ויאמר משה
קומה ד' ויפולו אויבך, יאמר גם אויבי, ויניח החרס תחת רגלו השמאלי וישגר אוחו

ברגלו השמאלי ויאמר כשם שנשבר החרס הוס כך ישגר אויבי פב"ס, וילך אל המיש
ויקח

זיקה אחר כל החתיכות הנשכרים וישלך אל הנשים אחר אחר, וימנה עד עשרה ויאמר
עלו עלה וכו', וצפ' זה יש עשרה תיבות ואם יש צידו חרשים יותר ישלך הכל עם
החתיכה העשירי, ויועיל בעזרת השי"ת:

לתיקון קרי ר"ל, יכוין בשעת נשיקות הלילית, הנה יש שמונה חוטין על הכנף
ושמונה אחר הקשרים והקשרים עשרה, הרי כ"ו כמנין הוי' ור"פ כ"ו הרי
ק"ד וכל נשיקה ונשיקה יכוין להוליא מפיו חיבת טיפיה שהיא ג"כ ק"ד בסוד נשיקין.
[א"ה הנה ידוע שאם אדם מוליא טיפת ז"ל ח"ו אזי פוגם בד' שמות הוי' ב"ה שנגימטרי'
ק"ד, ולכן אם מוזכר חיבת טיפה שנגימטריא ג"כ ק"ד, וגם מכיון על הלילית השם הוי'
שנגימטריא כ"ו, ור"פ הוי' שהוא ק"ד, עי"ו מתקן החטא]:

לחש על חולאת ללחוש באוון החולה, בפרט על חולי תולעים:

אע"א פיערה עוד מי ווערמי קארשקן

ארי מארי פארי קארשקן ווערמי

ווערמי ווערמי

ועל עבר השני כתוב כך ב"טנע בלזר ידומך.

אברהם חסידות

לקדרות ר"ל יכתוב הלחש הזה על ג' חתיכות נייר בב' ראשונים יחסור חיבה וויקס
ובנייר הג' יכתוב החיבה הנ"ל בחוך היקף כזה (○) לר אלעקסנדר
איוווי אווסיק חא חע איפלעסקחט אישינאווייעח גא קאימניט הארע (○) איני ווירעח
לאנלחמע זאלי קנאמע אווענע אווסע אוונהע פראלי פראסלינוע אחטא טאטא סלאבא
בארא זגאטיע ייהא (וויקס) ניט טשעפאטע פכ"פ, ויניח בשלשה ניירות בחוך כים
אחר ויחלה אותם על לוואר החולה וירפא בעזרת השי"ת, אמן:

לחן לרי השניים חס ושלוס, לטנן מלח בשמן ויח ולהעביל לחובה לחר גסן ולהניח חס
על השן בחוך הפה, ויועיל בעזרת השי"ת אמן:

[באן נ"ל שחסר מעט, אבל מה שמלאמי אכתוב, וזהו] ניסוך שעה, יקח לא פחות
מד' לויט ח"שים נגד ד' אותיות הוי' ב"ה:

בשעת שכירה השעה יאמר כשם שאני שובר השעה זו, כך יושברו כל החולשות וכל
הסגעים רעים וכל מיני פחד וכל הבהלות כל מה שהפה יוכל לדבר ולב לחשוב,
כולם ילכו ויפורו מפכ"פ לנוקבא דהומא רבה במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא
יעל על לב פכ"פ ויהי' לו רפואה שלימה ע"י מלאכים הקדושים המחונים על כל מיני
רפואות מועה ומר טולס אגס"ו כיה"ר, כה יאמר ג"פ, בשעת היחוך השעה אל כלי
חדשה יאמר ג"פ כנ"ל, כשם שניתך זה השפיה כך יומכו כל החולשות כנ"ל, בשעת
שפיכת מים אל קערה חדשה של חרם יאמר ג"פ כשם שאני שושך המים אל זה
סכל כך יושך מים וכן וחסר על פכ"פ ויוגבר החסר על פכ"פ ויולמח על פכ"פ
חסר אל כשם שהמים הם גורמים כללחה ורחמים על העולם כן יולמח ג"כ מים וחסר
גרפואה מן השמים על פכ"פ בתיך שאר עמך כ"י הלריכים רחמים מועה ומר טולס
אגס"ו כיה"ר:

כשעת

מהרה"ק ר"מ מסטאשוב צדיקים

בשעת שפיכת השעווה על המים בקערה הג"ל אמר ג"פ כשם שאני שופך את השעווה זו, כן יושפך רפואה שלימה. כג"ל:

וישפך השעווה על המים שבקערה חדשה ע"י רועין חדשים ויתן לדקה קודם, וישפך תחילה על הראש אח"כ על אמצעי הגוף, ואח"כ על רגליו, כן יעשה ג"פ ציוס, ובכל פעם אחר השפיקה, ויניח מעט שעווה ויוסיף שעווה חדשה כדי שיהי' המשקל שזה ד' לויט כג"ל:

להמתיק הדינים, יעמדו שלשה אנשים, אחד בצד ימין ואחד בצד שמאל ואחד באמצע, וזה שבאמצע יקח בידו ספר תורה, ואחד שבצד ימין יכוין השם הזה, **אלה** **הי** **יוד** **הי** **גימט'** קס"א:

והאחד שבצד שמאל יכוין השם הזה **אלה** **הה** **יוד** **הה** **גימט'** קנ"א,

והאחד שבאמצע יכוין השם הזה **אלה** **הא** **יוד** **הא** **גימט'** קמ"ג:

והימין יכליל עצמו בשמאל בכוונתו והשמאל יכלול עצמו בימין בכוונתו והשנים יכללו עצמן אל האמצעי בכוונתם, וזה שצוה באמצע יתפלל ויאמר יה"ר מלפניך ד' או"א אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו, ויגולו רחמיך על מדותיך ותבנים לנו לפניך משורת דינך, ותתנהג עס בניך במדת החסד ובמדת הרחמים ועס פכ"ב וכו', בזכות השמות האלו הג"ל, ועיקר התפילה הוא שיתפלל התפילה המזכר במחזור תפילת מוסף של ר"ה המתחלת א"מ זכור רחמיך וכבדך כעסך וכו', והיא כוללת, ואח"כ יוסיף בנוסח הג"ל הלעזרכות הדרך לו כפי השעה והתפילה לריך להיות בלחש מאד מאד:

לשם יחוד קוביה ושכינתו בדורו וברוך לייחד שם י"ה בוי"ה ביחודא
שלים בשם כל ישראל, הריני כותב חדושין דאורייתא, לנייחא דקוביה
ושכינתו לקשטה בקישוטיה, ושיהי' יחוד ה' בוא"ו עד אין סוף:

פ' בראשית

בראשית, לידון בראשית זה כוד מה שאמר יעקב הנה את אשתי [בראשית כ"ט]
והי' עושה יהוד עליון והמשך מכת"ר עליון להוי' ב"ה מירח ח"ת
ומשם לאדני כוד מלכות עולה מספר אשתי כידוע מ"ש בסידור בכוונות רחילה של
ע"ס על פסוק רשפי רשפי אש, ואיתא בליקוטי חורה מהאר"י ז"ל שיש ג"כ ביה"א
אחרונה של שם הוי' ב"ה פסיעה לבר, ורומז למט"ט ש"ה, וזה מרומז בתיבת בראשית
לשון בר אשתי, בר, כלומר פסיעה לבר, אשתי רומז לבי"א אחרונה, ברא אלקים, זה
מט"ט נאלל משם מיחוד וז"ל ונקרא אלקים את השמים, כי הוא שר הפנים למעלה,
הו' כי ראשו בנריאה, ואת הארץ, כי הוא הי' חנוך.. גם יש רמז נאותיות בראשית
שמלוא להחטג בשב"ק, כי אותיות בא"ר מבראשית הם ר"ת רוי"ב אכיל"ה בש"ר,
אותיות רש"י מבראשית הם ר"ת רוי"ב שתי"ת י"ן מה שאין קן בחול לר"ך למט"ט
אכיל"ה בבר ושתי"ת י"ן רק בשבת קודש מלוא להחטג בנשר וי"ן שהוא מרומז בתיבת
הגיל, [א"ה כי זה ידוע שנאותיות בראשית יש אות, שבת"י]:

ויעיין בכתב י"ק מהר"ק הרבי ר' מיכלי מולאטשוב ז"ל, אות ה' וז"ל כיפוק וכו',
וימטע הנאותיו כל מה שיכול, כי אין בא אל הקדושה אלא מה שאוכל כדי
חיו והמותר הולך אל המילוגים, ויזכור תמיד זה, אש לא בשבת ויו"ט בא הכל אל
הקדושה, עכ"ל]:

עוד יש רמז בתיבת בראשית שחתיב האדם לקדש את עצמו בקדושת הזיווג, כי ר"ת
בראשית ייקדש "אותו" בשמים "אכל" בשמים "רע" "אסור" ודו"ק:

עוד יש רמז בתיבת בראשית, ויבואר ע"פ הפסוק [בראשית מ"ב] וירא יעקב כי יש
שבר במלרים, למה קרא למזון שבר, ונראה כי ידוע מסוד שכירת הכלים שהי'
קודם התיקון ואחר התיקון הוא מ"ה החדש ואילו לא חטא אדה"ר לא היינו לריכים
לאכילה ובפרט לאכילת בשר, וז"פ המדרש אכלתי ואוכל עוד, לחקן בשביל העלאת
יגלוין ולזה קרא למזון שבר, שבר מחמת השנייה כנ"ל, וזה שם"א על פסוק יש בבר,
אית שבר"י אותיות, בראשית" ודו"ק, [א"ה הן אחת שחרגוס לא פירש על שבר כמו
לכ' בחומש, [ר"ל שבר] אלא על תיבת, "יש" סי', אית" ועל תיבת שבר פירש עיבורא,
ז"ל שכוונתו כך, על תיבת, "יש" כמו שפי' שחרגוס, היינו, אית" ועל תיבת שבר כמ"ש
לחומש, שבר"י וא"כ הוא אותיות בראשית, והבן] [וכנה מ"ש שאילו לא חטא אדה"ר
לא היינו לריכים לאכילה עיין גם' כש"ט ע"פ רעבים גם' למאים נפשם בהם חטעטף:

עוד יש רמז רפואה בתיבת בראשית, כמו בריש כל אסון אגא חמר, [ב"ב דף נ"ח
ע"ב] ורפואה נברא קודם למכה, כי קודם החטא לא הי' מיעוט ואחר שנחמטטה
דיכין אנו לעבוד בזה הבחינה, בבחי' אין וכמ"ש משה רבינו ע"ה [שמות ט"ז] ונחנו
אם כי התיקון הוא מ"ה החדש וזה בריש כל אסון כי רפואה נברא קודם למכה ו"ס
א"ה החדש שהי' בהטלס קודם החטא, ואחר המכה ילא מ"ה החדש לתיקון העולמות:
א"ר בראשית, דאיתא בתיקוניא ובר הק', בראשית ב' ראשית ניקודא בהיכלא, ופי' הוא

כך, כי האדם לריך להיות שפל בעיני עלמו ולהכיר שפלותו תמיד, ועיי' יוכל ליכנס
בסיכלא דמלכא, ונחשיל הפנין אלל מלך ב"ו מעמידים בומרים לפני פתח המלך
לעלתי יכנסו בלא רשות ואפילו אדם חשוב במעלות אינו יכול ליכנס לפני כ"א יעור
רשות, לא כן זנובים ומולטים נכנסים בלתי רשות, כמו בן מי שהוא בעיני עלמו כאפס
ואין, כמאמר דוד המלך ע"ה [מהלים כ"ב] ואנכי תולעת ולא איש, ופירוש הענין
למה כפל הלשון, תולעת ולא איש, ופי' הוא כך כי הילכ"ר מתחכם נגד האדם ואומר
לו אם אתה בעיניך כאין לדיק אתה, כי כן דרך הצדיקים להיות שפלים וגבוים בעיני
עלמם, ומה יוכל האדם לבוא לירי גבהות הלב, ולזה אמר דוד המלך ע"ה ואנכי
תולעת, ואם תאמר שזה הוא מוסלח ואני כולך בדרכי הצדיקים אמר טוב, ולא איש
שאני באמת נבזה ושפל, וזה נקרא תולעת שני לבגן משנה וכפל כ"ל, נחזור. לדבריה
פ"ל מי שהוא כאפס ואין בעיני עלמו יכול ליכנס בהיכל המלך, וזה נקרא ג"ל

פ"ל ונק"ה הרין מולי קדישיו, חסר כאן:

א"י בראשית, ב' ראשית, ע"פ הגמרא חייב אדם לומר בשגילי נברא העולם, ופי'
איהא להיפך, שיאמר מי אני ופי' בראשית ב' ראשית, שבראית העולם הי' ג"ל
שהי' האדם בב' ראשית היינו ב' קלות ובחינות, שיאמר פעם כך ופעם כך, והכל לא
המעמד שצומד בה, [המאסף]:

א"י בראשית איתא בזה"ק ברייתא אש, כ"ל ע"פ הגמרא [קידושין דף מ' ע"א] ח
לדוק חכמתי הריא מטרונתא א"ל חלש לי ליבאי ולא מלינא וכו', שנה
חנורא [פירש"י הסיקה את החניד] וכו', הליק ויחייב בגויי אמרה לי' מאי האי א
דעביד הא נפיל בהא [ועירש"י כשיל ביהא באור של גיהנם], אמרה לי' אי ידעי כו
האי לא נפרחיק, ע"כ, ופי' בריית אש, בפ"י שיזכור שיכול באש של גיהנם, פי'
ינטור הנדית, ולא יעשה עבירה, וא"ל ממלא רחמי לניהנס מן התורה, [המאסף]:
א"י בראשית ברא אלקים איה ואת הארץ, דהנה ראיתי בספר אור לשמים שמים
את ר"ת תמכ"י אורייתא, ולכ ור"ה ליל ש"פ את, וג"ל שחר את ר"ת תורה
אומנתם שלום שמורתן אומנתן לזה ליל תמכ"י אורייתא, ורא"י מנח" מולין
הפוסק בתורה ר' יש לו מנה וכל שאינו פוסק וכו' [המאסף]:

בתוב בספר זכרון שחלל מחלמידו הקדוש ר' שמואל שמרי' ולוק"ל מאסטרטוון
פרשת בראשית פ' ויחי ערב ויחי בקר וי"ל, ויחי ערב ויחי בוקר יום השם
י' לרקדק מה יום הששי כה"א הידועה, [וירש"ת חז"ל ידוע] וג"ל לפרש ע"פ ששמי
מאדומ"ר הרב הקדוש מוהר"ר מאיר אכר"ק אפסא שהתפילה של ערבית של אור ליל
הששי הוא הכנה על שבת קודש וזהו הכנה דרבה חול מכין לשבת היינו כמו שהא
מכין איש ביום הששי כ"כ בא עליו הקדושה של שבת, וז"ל ויחי ערב ויחי
התפלת ערבית ויחי בוקר היינו הכנה מלשון מפקרין התמיד, יום הששי כ"א הי'
מפני שהכנה לריכה להיות עוד חיוס ה' כ"ל, ויגולו הכמים וחרטמו ואשחכללו שח
וארעא שהוא מלשון קשר שעי' הכנה כ"ל יקשר שמים והארץ שלא יבי' שום שם
ביניהם ח"ו וד"ל, מכ"ל:

ונדר יולא מעדן להשקת את הנן, הנה ישראל נמשל לנן כידוע, והנן לריך לו
אוחו ולפנ"ו נחוכו וכל מה שמזכלים אוחו זמר, ששה סידות זמר, מן
איש ישראל לריך להשיא על עלמו תמיד ולהסיר ממנו כמדות הרעות, וזכו סג
הסבוק, [שיר השירים ח'] היושבת בנגים חברים מקשיבים וכו', היינו ששכינה שוכן
נגים

אנים, באותם שזושין עלמם ננים כנ"ל ומעיינים תמיד בחסדנותם מעבודת האל, ויש
 שד מוריגה לדיקים שזוכים להחזקתן מנעימות החורב וכל עבודתם בלתי לר' לבדו, וז"פ
 א"ח [מועד קטן ט"ז ע"ב] שאמרו חז"ל על דוד המלך ע"ה, בשעה שהי' יושב ועוסק
 חורה הי' מעדן עלמו כחולעת, היינו שזכה למעלה גדולה כזו שהי' יכול להחזקתן
 ערן החורה, ואטפ"כ הי' כחולעת, כי הי' כל עבודתו בלתי לר' לבדו, והלדיק שהוא
 מוריגה זו הוא מוסך שפע על הלדיקים שהם בחי' גן כנ"ל, וז"פ ונהר יולא מעדן
 יינו שפע אור יולא מהלדיק שהוא בחי' ערן, להשקות את הגן, להשפיע לאותם הלדיקים
 הם בחי' גן, ומשם יפרד, כמו ששמעתי מכאדמו"ר וז"ל, ומשם הוא לשון שמחה,
 היינו על ידי הלדיקים הנ"ל יתפרדו כל פועלי עון, וז"פ ומשם יפרד, היינו שהשמחה
 קליפות יתפרדו, והי' לארבעה ראשים, שהלירוף של חורב חשרי הוא וז"ל כידוע, גם
 ז"ל לשון שמחה, *) והיינו על ידי עבודה הלדיקים הנ"ל יתפרדו כל פועלי און ויושפע
 שפעות טובות ושמחה בחורב חשרי שהוא תחילת השנה, ולארבעה ראשים, רומז
 לארבע תקופות השנה שיהי' כל השנה טובה, אמן:

הרב הארץ הוא טוב וכו', נ"ל כי האדם צריך לקום בחלות לילה ולבקש רחמים
 מהקב"ה על כנסת ישראל ועל צני' ולחיקתא שבינתא מעפרא כאשר כל הם'
 מלאים מזה מפליגים מאיד בשנת האדם הזה אשר מטיר עלמו תמיד לקום
 חלות לילה, וזה הי' עבודת דוד המלך ע"ה שקם בחלות לילה, [כח"ס חלות לילה אקום
 חלות לך] וז"פ וזה, צנימט' דוד, הארץ ההוא, פי' שקם בחלות לילה לפיכך ולרלות
 שכינה ועד כיחא לה, טוב, פי' טוב לילך בזה הדרך כל אחד מישראל, שם הגדולה,
 מזה יוכל להשיג הארה מאור ד' מטלא דבדולחא, ואכן השוהם, פי' להמשיך עד
 בחי' שנקרא אכן השוהם רומז לבחי' דעת ודוק:

י' וזה הארץ הוא טוב, וכו' לחי'א ב"י ברית מנחה שדרא בתראה יהיו יותר
 גדולים מדורות ראשונים, וכן ראיתי בחינוך יונתן ב"ע על קבלת [סימן א']
 פסוק אין זכרון לראשונים וגם לאחזונים וכו', ואני שמעתי מבני אדונינו מוריגה
 זינו וז"ל מלובלן בפי' הפסוק [לפני ג'] בעת שהוא אביא אתכם דהיינו שנסוף
 יא בעקבות משיחא שדרא יהי' נוקבא, אביא אתכם, ולכאורה הם כחורים מדברים
 ל, ולהרץ של יחיו דברי אדמו"ר חתירים כי באזח רוח ד' דיבר בו, נ"ל
 שוהם שגלמות שדרא בתראה יהיו יותר מעולים וגדולים מראשונים ויהיו משפיעים
 ע וגתח רוח ומענוג לכל העולמות, ואלהיות ית"ש יגדל עליהם מאד, וחשיקתם
 להמשיך אלהותו להיות מלכותו בכל משלה, ויהי' רלוגס וחשס לקבל מאתו,
 הגאולה ח"י מחוך נחת ועושר לא כמו הדורות הראשונים שקבלו על עצמם יסורים,
 א"י יהיו בבחי' נוקבא במה שרלוגס לקבל מאתו, ובאמת הגאולה ח"י מחוך עושר,
 איחא בתד"א, וז"פ הארץ הוא זה, נקרא דוד, כי זהב צנימט' דוד, כי
 לכות בית דוד הוא בכל דוד ידור, וז"פ וזה הארץ ההוא, פי' שהמלכות בית דוד
 הי' בסוף יונחא שריחו להבוא בחי' נוקבא, כדברי אדמו"ר וז"ל, טוב, יהי' באור
 יסיר כי בעת הזאת הי' נרדף, אבל עתה יחוקן הכל ויהי' מאיר ומלהיר, ויהי' גאולה
 שלימה

כן איחא כמדדש דבה רוח, כפסוק ושם האיש אלימלך.

שלימה, וטוב, הוא לשון בהיטיבו את הגרסה, [וְלֹא לִשְׁוֹן אֶת הָאֹרֶךְ כִּי טוֹב,] שם הגדול
רומז לחכמה גדולה ב' הק', ואכן השופט, רומז למלכות קריש:

ויבדל אלקים חדרמה על האדם וישן וכו', וקצה דהליל ויפל שינה על האדם, וגיל
כי המוחין שם בחי' חו"ב. בעת השינה מכה אלקים ונעשים בחי' מקיפין רק
היחוד הוא נשאר במקומו קיום לעולם, כי כן יסד המלך, מלכו של עולם, וזה ויפל
'ת'ר'ד'נ'ה ר"ת 'מדין'רעין' ולא 'מחפשין' רומז, שרומז לחו"ב שנעשים מקיפין
וישן:

עוד כ"ל כי כשהוא בסוד אור מוקף בוא בחי' כתר עטרה לראש וידוע שא"י הוא
בכתר, וא"י בחילוף א"ת ב"ש הוא 'ה'ל'מ'ן וא"י חלוצין בנימין' ת"מ"א
ושמונה אלהותיהם בנימין' ת"מ"ט גימט' תדרמה, ש"י שהמקיפין בחי' כתר הוא על
האדם מי שהוא בחי' אדם שמקדש ומטהר עלמו נעשה לי אור מקיף, ולפי דברינו
ניחא שפ"ד מה דאיתא [ב"ק כ"ו ע"ה] במשנה אדם מועד לעולם בין ער ובין ישינה,
ולבאורה יפלא, מה היה לי למטהר, הלח שינה הוקפחתי, אבל לדברינו ניחא, כי בהיותו
אדם הוה לי לקדש ולטהר עלמו וזה"ל אור מקיף שהוא צבתי, ושם לא יגורך רע,
ולא ה"י יכול לשלוט עליו שום דבר המויק ח"ו, ובעה"ז, ממילא מוכרח שעוד קודם
השינה דחה מעליו יחידתו יח"ש וט"ה מנעם בהמה, ולזה חייב לשלש כי צולח זה לא
ה"י זו נמנו המקיפין ודוק, היטב:

ויבדל יסודך ראש, וזהו השופט עקב, יב"ל כי המזקק הדינים הם רק ללורך ישראל
לרחות מפניהם כל דבר רע ח"ו ולהנעימם ולהגמולם כע"ס, אבל בהס"א בשבילם
לא ברא הש"י המזקק, ונעשה אליהם ב' פעמים אלקים ועליהם גאמה, כי מזה אמרה
אז זכר טמלק, וז"ל הפסוק הוא יסודך ראש, המזקק הדינים ומעלה הכל עד הראש
ד"ל לשרשו, וא"ה תשובתו עקב, להס"א יד"י בחי' עקב גימט' ב' פעמים אלקים יב"ל:
ויעש ד' אלקים לאדם ולחשתי בתמות עור וליישים, וגיל כי עיקר כוונת הכריזה ה"י
בשני ישראל במחמה ח"ל בשני ישראל שנקראו ראשית הביאתה, [ירמ'י'
ב"ן רק שלא היו יכולים להיותם לבדם, כי ה"י ח"ו ציטול מליחות מחמת גודל החלוקות,
כי יש ה"ל עמו הם חלק אלקי ממעל, ומזקקתם לעלות לשרשם, ועי"ז ברא ג"כ את
האומות, אבל הם רק כמו לנו לישראל שהם הפנימיות וחיות של כל העולמות, והנה
הלבוש משמש ללבוש ואין לו חיות מעצמותו רק כאשר הלווה מונעט בו, ב"כ האומות
הם למוס לישראל, וזוה נבוא לבאר הפ"י ויש ד"א לאדם ולאשתי, נקרא עולם היה כי
אדם ואשתו רומזים ליראה וזהבה כי כזה העולם אין מליחות אחד ש"ו בנדר יראה
או אהבה, כאשר עינינו רואים, בחינת עור וליישים, דהיינו כדברינו הגיל שבשני
ישראל ברא האומות והם כמו לנו כ"ל ודוק:

גדול עוני מנשא, פ"י שקין טען שהס"א כביכול האליל ממנו ית"ש מדה שנקרא
בו נשא עון, וע"י שמקבל בהשוכה לבאי עולם ניכר בזה גדולת הבורא
ב"ה, וזהו גדול עוני מנשא, פ"י שה"י ניכר גדולת הבורא ב"ה, מנשא ע"י שתמחול
לי על עוני והאחי במידה נשא ע"י יד"כ:

עצור מלא חן בעיני ד', כי הנדיק המומשך רחמים ועבדו להנושך רחמים חמיד, ומשיירא שלא יגיע השפט הקדושה למלצרי השכינה ח'ו, וזה הבטיחה התורה, ונח רומז על הנדיק שהוא נח לבדיות, מלא חן בעיני ד', מה שהוא ^{אוצר החכמה} ענוליא חן יחזיקה ושמע לכל העולם ישאר הכל, בעיני ד', בעיני, הוא לשון מעיין ומקור, ומקור השם הם ישראל עמו ונחלתו:

א"י ונח מלא חן בעיני ד', כל כי נח רומז לשבת קודש שבו שבת ונח הקב"ה מכריאת עולמו, ונח, פי' שמנין עלמו בשבת ימי המעשה על שניק, ולזה רומז הוא"ו של ונח, מלא חן בעיני ד', ודו"ק:

פרשת נח

א"ה תולדות נח, נח, לכאורה חד נח מיהר, וגיל דהנה כ' לא יהי' כך אל זר ודרשו חז"ל [שבת ק"ה ע"ב] הבר כעס מלכך שהוא כמו אל זר, טנש שלא ימלט אדם ממנו, רק עולם האלימות עליו נאמר לא יגורך רע, אבל העולמות הסתחומים הם בתערובות, ומכ"ש האדם, נולד מטיפה סרוחה, אבל הכוונה הוא, לא יהי' כך אל זר, פי' שלא יהי' לו אללך הוי', היינו שתבדוש כעבך שלא ילא החולה, ובוז פועל כ"כ ורגמחו בעולמות העליונים שזיהקו כל הדינים, ופי' אלה סלוות נח, פי' הנדיק הזה שהוא נח וכוכש כעבו פועל ג"כ למעלה, נח, שיהי' נייחא בהמחקה הדינים, איש, וזכר ג"כ למדרגת משה שנקרא איש משה, לדיק חמים הי' בדורותיו, ויש לו הוי' וקיום בדורותיו ויש לו אריכת ימים ושנים:

עוד ג"ל, אלה תולדות נח, רומז למשיח לדקינו ע"ש הכ' [ישעי' י"א] ונחש עליו רוח ד', היינו שמשיח לדקינו יבוא אלינו מחוך נחת ועושר, וזה אלה תולדות נח, נח, שיכוח מחוך נייחא דרוחא ורחבת הדעת, איש לדיק חמים הי' בדורותיו, פי' שיהי' דורו כולו זכאי, אמרי הקתהמא בודאי יכ' כולו זכאי, וז"פ דפ' ולשם ילד גם הוא, ואיחא כחסיק ג"ס רומז לגמאל, וג"ס ר"ח גואל משה, גואל מדרבנן, גואל משיח, כי כמו שנמלרים ששירר מערכת הי' נקרא לידה חדשה כ"כ עתה הגאולה השמידה במהרה להיחל יהי' ג"כ נקרא לידה חדשה, וזכו ולשם ילד גם הוא, רומז לגמאל וגואל משיח, אבי כל בני פנה, פי' שיהי' אבי לנדיק הזה שנדמה לו שעבר ח'ו יהי' אבי לו וירפא מחלותו כי הנדיק עתה בעמן הצלות הוא מלומס וכסיבא משיח לדקינו אזי יחפסעו קמטיו, וגם אבי כל בני פנה, שיהי' אבי ג"כ למי שעבר נגד רגזו ית"ש וירפא ג"כ מכאוביו, עוד אבי כל בני פנה, ר"ל, עב ריו" פי' יהי' הגבורות נכללים בהחסדים, אחי יפת הגדול, רזה לומר למשיח בן יוכף יפ"ח רומז ליוכף ר"ח יסה סוחר, ואחי הוא לשון התחברות פי' שיבואו שניהם אלינו במהרה בימינו אמן:

צורה מעשה לחיבה וכו', דהנה אחא [מד"ר בראשית פ' נח ע"ס ויוכר אלמים אח נח] אשריהם הנדיקים גבן מהפכין מידת הדין למידת רחמים, כי בחי' בינה נקרא אש כל חי נושם החחיל הולדות עולמות ומינה * מתערין והלדיקים בכס קדושתם ומפילתם נוטלים הכל לשדשו עד בחי' בינה אש כל חי ועושים לצדדים חששים לטובת ישראל ומחשיכים משם כל השפעות טובות לישראל, וז"פ בפסוק נהר מעשה לחיבה, דהיינו שהלדיקים עושים לירוף חרם, ומלר"ה עושים לירוף לטובה דהיינו לחר

(*) ונ"י שחמר חיבת דיגין.

להר' והוא לשון אור ובהירות' העשה לתיבה, דהיינו בתיבה זו עושים לירוק אחר לעונה וע"י מה עושים ופועלים כל זאת, ומפרש הפ' וכולך, ואל אמה תכלינה מלמעלה, לשון ואל אמה, נקרא אס כל חי, דהיינו ע"י שמעלים הכל עד שורש בינה ומחס ממשכים כל טוב, ופחה התיבה בלילה חשים, כי הנהגה של התיבה הוא הנקודה כי על ידי הנקודה יש הנהגה לתיבה לידע איך לקרות, והלדיקים ממשיכים הנקודה הלריך לתיבה כרעונם לעונת ישראל, והנקודות הם בלד האותיות, וזה ופחה התיבה, שרומז לנקודת פחה, בלד האותיות חשים להיות הנהגות אותיות נמשך משם, גם ופחה התיבה בלילה חשים, כי החכמה הוא ימין השם נמשך כל טוב ונחתקו כל הנבירות, וזה ופחה התיבה, נקודות פחה שרומז לחכמה, בלילה חשים, בלד שמאל חשים ויומחקו כל הנבירות:

עוד ופחה התיבה בלילה חשים, כי אימא [משלי ג'] בשמאלה עושר וכבוד, וכתיב [קהלה ז'] כלל החכמה כלל הכסף, משם נמשך הכל דרך ימין, וזה ופחה התיבה, רומז לחכמה עליונה, בלילה חשים, אפילו בלילה חשים, פירוש אפילו בשמאלו חסן עושר וכבוד, תחתים שנים ושלשים העש"י, רומז סג' עולמות, עש"י ילדה ובריאה, לריבין תיקון כי עולם האלילות על זה נאמר לא יגורך רע, ושם לא ב"י פנט כלל, ודו"ק:

א"י זוהר העשה להיבט וכו', נראה לי כי אימא אשריהם הלדיקים שהם מהפכים מידת הדין למידת הרחמים, וכאשר נהפך מידת הדין למידת הרחמים נעשה ממנו אור גדול, וזה פירוש, זוהר, מלכה העשה לירוק אחר שי"י, זוהר ויאיר לבתי חובה, חובה נקרא כ"י ולזה כתיב, בנים שנים באו אל נח, אל התיבה, בתי דבר ונקבא, ואל אמה תכלינה מלמעלה, אמה לבין אימא, שמאל וכתיר אס בתי כ"י עד בתי אימא עילאה, תכלינה, הוא לשון כלילת יוסי, [א"י ב'] ופחה התיבה בלילה חשים פחה התיבה נק' בתי מכות בית דוד בעני השומר בפחה, בלילה חשים, תראה לחבר בתי זאת עד אימא עילאה, וזה בלילה, שי"י בתי כ"י פחה התיבה, בלד אימא, וגם בלילה הוא לשון פרנסה, פ"ס הכתוב, לידה בך [תהלים קל"ב] פירוש להמשיך פרנסה על ישראל, חשים בשלחן ערוך לפניהם, עס כל טוב, כמו שפירש"י על אשר חשים לפניהם, [שמות כ"א] תחתים שנים ושלשים העשה, רומז על ג' בתי ע"כ ונראה הוא בתי מד"י, העשה, העשה זאת חמיר, ודו"ק:

בתוב בספר זכרון שמאל מחלמירו הק' ר' שמאל שמרי' מיוסמראווי וזוק"ל וז"ל והנה עלה זית טרף בפ"י אימא במסורה טרף בפ"י כי הוא טרף וירפאני דאין שייכות להוסיף הנ"ל, ונ"ל לפרש המסירה הנ"ל, ע"פ ששמעתי פ"י על הפ' [תהלים י"ח] אמר ד' גרופה חנן הוא לכל החובים בו, והיינו שאמרת ד' גרופה יכולה להיעשות לירוק מרע לטוב וטוהיות לרה לרלה וכדומה ע"כ חנן הוא היינו שההורה מגינה נגד כל כאשר אחר אדומיר הרב הק' ד"ח מק"ק אשכנז בזה"ל אני הולך עם החרב כאשר עס לבני, לעשות כך או כך, וז"ל המסורה והנה עלה זית שפירש"י ז"ל שרמזה לו יסיו מאימתי וכו', ומזיז הוא שמן אף שהזיז הוא מר השמן ממנה הוא טוב ושמן הוא החכמה והחכמה חתי אס בעל"י טרף מלשון טרף בקלפי שהוא מלשון מערובות, וז"ל שרמזה לו היינה שישראל נחשלו ליונה ויש להם כח בניהם ולהפוך מר למתיק וזה עלה זית היינו המידות טרף יוכל להחזיר ולעשות מתוק בפיהם של ישראל וזה כי הוא טרף וירפאני והיינו ע"י כחם

כחם של ישראל להפוך ממר לחמוק, כי הוא טרף הקב"ה ג"כ טרף כג"ל ועושה צירופים טובים וירפאנו עי"ז שולח לנו רפואה שלימה, ד' יהפוך לנו לכל טוב אמן:

ויאמר ^{לדבר החכמה} ברוך ד' אלהי שם, דהנה כתיב [תהלים קי"ח] ברוך הבא בשם ד' על פי מה ששמעתי מאדמו"ר מרנא ורבנא עוה"רד"ב זללה"ה, שאמר שהעולם מודעזעין באמרים תיבת ה', ואני מודעזע היבך בתיבת ברוך, וזה פירוש הפסוק, ברוך הבא בשם ד', דהיינו שתיבת ברוך תבוא בכוונה וניראה כמו תיבת ה', אז ברכונם מדינת ד', תבוא אליכם ברכה מכ"י הנקרא בית ד', וז"ל ימאמר הגמרא [ברכות] מפני מה הראשונים התפללו ונטעו מפני שהתפללו בשם, דהיינו שידעו איך להעלות דברים גשמיים לשרשם ומפני זה נקראים ראשונים שאין מניחים שום דבר למטה רק מעלין אותם לשורש עליין ועי"ז נגמל, והנה תפילת האדם הוא דוגמת הקרבן וכמו שעי' הקרבנות נתפרנסו גה בס"מ תתמלית, כ"כ לריך האדם לבין תפילתו להמשיך שפע לישראל וליתן תמלית להאימות, וז"ל ברוך ד' אלקי שם, דהיינו שיפתח בתפילתו מקור הוי" ב"ה, ותינת ברוך הוא לשון בריכה והמקור של הוי" ב"ה הוא שם הקדוש הוי" ברוך להמשיך שפע לכל העולמות שיתמלאו מהוי" ב"ה, ואז יומחקו כל הדינים, וז"ל אלקי שם, [כי אלקים רומז על דין ח"ו] ושם בגימט' ספר מלשון ספיר דהיינו שימחקו כל הדינים וכנ"ל ויהי כגטן עבד למו, שלא יהפרכו כ"א מתמלית וכנ"ל ודו"ק:

א"י ברוך ד' אלקי שם, כי כתיב טוב שם משמן טוב, [קהל ז'] ואיחא בגמרא [יבמות דף ט"ז ע"א] א"ל אחא הוא עקיבא ששמן הולך יבוק העולם יעד סופו, אשריך שזכית לשם ועדיין לא הגעת לרועי בקר, א"ל רבי עקיבא וז"ל לרועי לאן, והמאמר הזה הוא משולל הבנה לכאורה, לשמן מה הדיע, לי שזכה לשם, ועוד וכי לחדורי אחר אליו שעדיין לא הגיע לרועי בקר והשיב לו הפי' לרועי לאן, ונ"ל פסוק הנ"ל טוב שם משמן טוב, פירוש כבא שם טוב להלויק שפועל בעבודתו ומומשיך רחמים לישראל מדיוקנא קדישא מקור הרחמים, וזהו פירוש, טוב שם, שיש שם טוב להלויק, ומהיכן בא לו זה, פירוש הפסוק אחריו, משמן הטוב, כשכיל שטובותו הוא ששמשך רחמים על ישראל מדיוקנא קדישא, זקן אהרן, וזה פירוש הגמרא הנ"ל, שתיבת לרבי עקיבא שזכה לשם והבין שטובותו הוא בדרך שזכרו כנ"ל, אבל אחר לו שעדיין לא הגעת לרועי בקר, שטובותך הוא רק בעולמות העליונים, והשיב לו רבי עקיבא אפינת לרועי לאן, פירוש שכוונתי ועבודתי להמשיך אפילו מי שהוא כח"י לאן, מדינה תחתונה, וזהו פירוש הפסוק, ויאמר ברוך ד' אלקי שם, ואיחא כוונה הקדוש כל דכתיב ויאמר מאן דהיינו להמשיך מעולם הנבחר שיחברך הוי" ב"ה, וזהו ברוך ד' אלקי שם, שיהי' שם לאלקים שלנו על ידי שיספיע לנו טובה וגדולות, יהי' לו שם טוב כביכול בין האומות, ולא יהי' להם שתחין שה לחרף אותנו לאמר לנו אי' אלקים, ויהי כגטן עבד למו, ועל ידי זה, יהי' כגטן מושעבד לנו:

פרשת לך

אל מקום המונח אשר עשה שם כראשונה וכו', ונקדים לפרש הפסוק [שופטים י"ד] מהאוכל יאא חאכל, ואיחא בגמ' [מנחות ז"ו ע"א] שלחן של אדם הוא במקום מונח, כי כמו שעי' מונח נשפע השפעות לעולם, כ"כ לריך האדם להרגיל אי"ע שעי' אכילתו